

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян” № 1-а, 1000 София, тел. 986-21-67, 987-55-13,
[e-mail:arch@vas.bg](mailto:arch@vas.bg)

Изх. № 358

Дата: 22.04.2026 г.

**ДО
МИНИСТЕРСТВОТО НА
ПРАВОСЪДИЕТО**

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ,
представяван от председателя –
адв. Стефан Марчев

Относно:

Анализ на необходимостта от законодателни промени във връзка с представянето на данъчна оценка в електронен формат

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

На 27.02.2026 г. във Висшия адвокатски съвет е постъпило искане с вх. №444/2026 г. от заместник-министъра на правосъдието, г-н Андрей Янкулов, в което се отправя молба за анализ на необходимостта от законодателни промени във връзка с представянето на данъчна оценка в електронен формат. Формален повод за отправеното искане е постъпил в Министерството на правосъдието въпрос от депутат, чрез госпожа Рая Назарян, председател на

Народното събрание, относно практика на съдиите по вписванията в гр. Сливен, засягаща откази за вписване на сделки при представяне на данъчна оценка в електронен формат. Към искането е приложено писмо изх. рег. № 01-00-18/13.02.2026 г. във връзка с изискано становище от административния ръководител – председател на Районен съд - Сливен и от съдиите по вписванията при Районен съд Сливен. В отговор, председателят на Районен съд - Сливен сочи, че до настоящия момент до него, в качеството му на административен ръководител - председател на Районен съд - Сливен, не са постъпвали оплаквания от граждани и практикуващи юристи за отказ от страна на съдиите по вписванията при Районен съд - Сливен да вписват сделки с недвижими имоти в случаите, в които данъчната оценка е издадена от съответната община в електронен формат и е връчена на собственика чрез системата за сигурно електронно връчване. Към отговора обаче е приложено и становище, подписано от съдиите по вписванията при Районен съд – Сливен, в което те посочват, че са *“...в абсолютна невъзможност за защита, при приемане на удостоверения за данъчни оценки, издадени по електронен път, както в електронен формат, така и възпроизведени на хартиен носител без официална заверка.”*

Съображенията им в тази насока са следните:

- Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не се прилага относно сделки, за които законът изисква квалифицирана писмена форма (чл. 1, ал. 2, т. 1), каквото е производството по вписванията.
- Съдията по вписванията не е адресат на електронни изявления по смисъла на чл. 5 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, т.е. не е задължен по силата на закон.
- Съдиите по вписванията не работят със системата за сигурно електронно връчване, като във връзка с правомощията им в осъществяваното охранително производство, съдиите по вписванията нямат и правомощия да изразяват съгласие за получаване на изявления в електронна форма.
- В охранителното производство по вписванията като едностранно съдебно производство се представят оригинали или официално заверени преписи от документи. Заверка от страна по сделката на електронен документ, възпроизведен на хартиен носител, не прави документа официален, а представлява частен документ съгласно чл. 180 ГПК.
- Разпоредбата на чл. 264, ал. 1 изречение второ от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ предвижда наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за имот да се удостоверява пред съдията

по вписванията с данъчна оценка, за разлика от проверката за наличие на публични задължения, която се извършва по електронен път в системата на Националната агенция за приходите. Оттук и при липса на достъп до системата за сигурно електронно връчване ведно с предвидената в чл. 265, ал. 1 от ДОПК солидарна имуществена отговорност, поставя съдиите по вписванията в невъзможност да извършат проверка, когато им бъде представено удостоверение за данъчни оценки, издадени по електронен път, както в електронен формат, така и възпроизведени на хартиен носител без официална заверка.

I. Становище по въпроса дали съдиите по вписвания имат право да отказват вписване на сделки с недвижими имоти на основание представяне на данъчна оценка, издадена в електронен формат и връчена на заявителя чрез системата за сигурно електронно връчване.

1. Относно аргументите, с които съдиите по вписванията обосновават, че са в абсолютна невъзможност за защита, при приемане на удостоверения за данъчни оценки, издадени по електронен път, както в електронен формат, така и възпроизведени на хартиен носител без официална заверка.

На първо място следва да се посочи, че изрично в своето становище съдиите по вписванията от РС – гр. Сливен заявяват, че няма постановен нито един отказ за вписване поради представяне на данъчна оценка в електронен формат, доколкото по всички сделки нотариусите и институциите представят издадени от Община Сливен оригинал или заверен препис на данъчна оценка с подпис и печат на служба „Местни данъци“. Оттук и не е имало случай за произнасяне по поставения въпрос. В допълнение следва се посочи, че в поставеното от народния представител Кристина Петкова питане (*което е и формалният повод за отправеното до ВАДвС искане за анализ на необходимостта от законодателни промени във връзка с представянето на данъчна оценка в електронен формат*) единствено се изтъква, че до нея достигнала информация от граждани и юристи, че когато данъчната оценка е издадена от съответната община в електронен формат и е връчена на собственика чрез Системата за сигурно електронно връчване, съдиите по вписванията отказват да впишат сделката, въпреки че *„документът е официален, подписан с квалифициран електронен подпис и издаден от компетентен орган“*. Същевременно в подкрепа на изложените твърдения нито се сочат, нито се представят доказателства за реално постановени откази от страна на съдии по вписванията към РС – гр. Сливен. При все това,

възможността да бъде заявено и получено удостоверение за данъчна оценка като електронен документ в съчетание с невъзможността понастоящем охранителното производство по вписване съгласно ПВ да бъде осъществено дистанционно, чрез система за отдалечен достъп, а не „на гише“, ведно с битуващото, включително в редица съдебни актове, разбиране, че непредставянето на оригинал на данъчната оценка или скица, респективно на нотариално заверени преписи от същите съгласно чл. 6, ал. 3 от Правилника за вписванията, е достатъчно основание да бъде отказано заявеното вписване¹, поставят редица проблеми и предпоставя съществуването на незаконосъобразни практики на съдиите по вписванията, които са в директен разрез с чл. 184 ГПК, а така и с чл. 55а и чл. 55б ЗКИР. Неслучайно още в Решение № 704 от 5 октомври 2018 г. за приемане на мерки за трансформация на модела на административно обслужване като значим проблем са очертани практиките на някои съдии по вписванията да изискват данъчните оценки в оригинал/заверен официално препис на документа с положени печати/стикери от съответната община, което е неправилно, макар и самите съдии по вписванията да се аргументират с възложената им по чл. 265 ДОПК солидарна отговорност. Подобни действия на съдиите по вписванията са незаконосъобразни, защото са в разрез и с идеята за въвеждане на комплексно административно обслужване (КАО), при което администрацията служебно събира информация, вместо да я изисква от гражданите, а така и противоречат на стратегията за дигитализация на услугите и преминаване към електронно управление, залегнали в ЗЕУ. Извън това, следва да се държи сметка, че:

- Твърдяната в становището на съдиите по вписванията гр. Сливен **неприложимост на ЗЕДЕУУ по отношение на сделки, за които законът изисква квалифицирана писмена форма (чл. 1, ал. 2, т. 1) касае самите актове, които подлежат на вписване и отбелязване, но не е приложимо към други документи, , в това число данъчна оценка и скица, които попадат в предметния обхват на извършваната от съдията по**

¹ Това виждане се споделя от състава, постановил ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 387 ОТ 25.07.2025 Г. ПО ВЪЗЗ. Ч. ГР. Д. № 176/2025 Г. НА ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН. С определение № 272/16.05.2025 г. по ч.гр.д. № 172/2025 г. на Окръжен съд – Враца, с което е потвърдено определение № 4/20.03.2025 г. по преписка вх. № 576/20.03.2025 г. на Съдия по вписванията при Районен съд – Б. С., с което, на основание чл. 32а от Правилник за вписванията вр. с чл. 22а от същия, е отказано вторично вписване в имотния регистър на особен залог на търговското предприятие на залогодателя, като съдията по вписванията е обосновал отказа си и с обстоятелството, че не са представени официално заверени скица и данъчна оценка на имота. Липсата на оригинал на удостоверението за данъчна оценка води до отказ за вписване и според Определение на съдията по вписванията към СРС К. Г., с което е постановен отказ № 782 от 20.10.2016 г. - за вписване на дружествен договор, Определение 1238/24.10.2025 г., постановено от съдия по вписванията при Районен съд гр. София, Определение № 1639/23.12.2024 г. на съдия по вписванията при РС - гр. София, определение № 30 от 07.10.2024 г. на съдия по вписвания в Служба по вписвания при РСгр. П

вписванията проверка. Аргумент в тази насока е и правилото на чл. 8, ал. 3 ЗЕУ, в което изрично е посочено, че когато предписаната от закона особена форма има правно значение, но част от услугата може да се заяви или предостави по електронен път, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, трябва да осигурят възможност за това.

- Отделно от това, **обстоятелството че понастоящем съдиите по вписванията не са задължени да получават електронни изявления по смисъла на чл. 5 ЗЕДЕУУ, не ги освобождава от задължението да приемат като доказателства електронен документ или възпроизведен на хартиен носител препис на електронен документ, заверен от страните. И това е така, доколкото производството по вписване е охранително по своя характер, поради което и по отношение на него с оглед препращането, предвидено в чл. 540 от ГПК, са приложими съответните правилата на исковото производство, с изрично посочени изключения, между които не е глава XIV Доказателства от ГПК.**

- В тази връзка не е вярно и изразеното в становището на съдиите по вписванията гр. Сливен, че в охранителното производство по вписванията като едностранно съдебно производство се представят оригинали или официално заверени преписи от документи. По отношение на оригиналите на документите или наличието на официална заверка на копията, такива са необходими само в случай че законът изрично ги изисква - например оригинала на исковата молба подадена в съда (чл. 12, ал. 1 от ПВ), оригиналът и официално заверен препис от него или два такива преписа, ако не може да се представи оригиналът съответно два нотариално заверени преписа от обявените завещания с предмет недвижим имот и права върху недвижим имот (чл. 8, ал. 2 от ПВ). В останалите случаи важат общите правила на ГПК относно документите и на това трябва да се настоява.

- Това, че съдиите по вписванията нямат достъп до системата за сигурно електронно връчване, не означава, че до тях не могат да достигат електронни документи, доколкото в чл. 20 ЗЕУ е регламентирано, че подаването на електронни документи от гражданите и организациите се извършва: чрез потребителски интерфейс, като: а) (изм. - ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2023 г., в сила от 19.09.2023 г.) персонален профил, регистриран в информационна система за сигурно електронно връчване, поддържана от Министерство на електронното управление, като модул на Портала на електронното управление, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на

съставения документ, или б) електронен адрес, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за съставения документ от информационна система за сигурно електронно връчване; 2. чрез интерфейс за автоматизиран обмен на данни; 3. по други начини за подаване на електронни документи, определени с наредбата по чл. 12, ал. 4. Оттук и отказът да бъдат приемани от съдиите по вписванията електронни удостоверения за данъчна оценка по чл. 264 ДОПК генерално противоречи на концепцията за модернизация и оптимизация, включваща намаляване на административната тежест и дигитализация на услугите, предоставяни от организациите.

2. Изключва ли нормативната уредба на производството по вписване възможността да бъде представен електронен документ и в частност - електронно удостоверение за данъчна оценка?

2. 1. В мотивите към т. 6 от ТР № 7/25.04.2013 г., постановено по тълк. д. № 7/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС, е разяснено, че може да бъде отказано вписване, ако не е внесена дължимата за това такса, ако липсва скица-копие от кадастралната карта съгласно чл. 6, ал. 3 ПВ, ако не са представени доказателства за изпълнението на изискванията на чл. 264 ДОПК. Съгласно чл. 264, ал. 1 ДОПК прехвърлянето или учредяването на вещни права върху недвижими имоти или наследствени права, включващи недвижими имоти, включването на недвижими имоти или вещни права върху недвижими имоти като непарични вноски в капитала на търговски дружества, вписването на ипотека или особен залог се допуска след проверка, извършена от нотариуса съдията по вписванията, длъжностното лице по регистрация по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или длъжностното лице по вписванията по Закона за особените залози, по електронен път в Националната агенция за приходите, в резултат на която се установи, че прехвърлителят или учредителят на вещни права, съответно ипотекарният длъжник или залогодателят, няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за имота се удостоверява в данъчната оценка. Настоящата редакция на разпоредбата, публикувана в ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 03.05.2024 г., задължава съдията по вписванията, наред с други длъжностни лица, да извърши проверка по електронен път в Националната агенция за приходите и ако установи непогасени, подлежащи на принудително изпълнение публични задължения на прехвърлителя, да откаже вписване на договора, освен ако публичните задължения не бъдат заплатени или длъжникът не декларира съгласие същите да бъдат погасени от сумата по договора и купувачът не внесе дължимата сума в съответния бюджет - чл. 264,

ал. 4 ДОПК. Целта на тази проверка е не само да удостовери отсъствието на непогасени публични задължения на прехвърлителя на недвижим имот, но и да препятства вписването на договора до заплащането им - арг. чл. 264, ал. 4 ДОПК като се гарантиране събирането на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения без обаче да се пречи на участниците в сделки, ако са длъжници на НАП. Изискването по чл. 264 ДОПК е установено с цел обезпечаване събираемостта на публичните държавни вземания, тъй като след прехвърлянето на собствеността върху приобретателя принудително събиране на непогасените данъчни задължения на прехвърлителя не може да бъде реализирано. За осъществяване целта на проверката по чл. 264, ал. 1 ДОПК съдията по вписванията може да постанови отказ при наличие на установени от него непогасени задължения към фиска. Нормите са императивни и се прилагат без изключение, независимо дали прехвърлянето на собствеността се извършва чрез сделка или по силата на съдебно решение по чл. 19, ал. 3 ЗЗД²

И докато липсата на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение публични задължения на прехвърлителя или учредителя на вещни права се удостоверява от длъжностното лице след проверка, извършена по електронен път в НАП, то липсата на дължими за конкретния недвижим имот данъчни задължения, независимо от задълженото за тях лице, се удостоверява с данъчна оценка - чл. 264, ал. 1, изр. 2 ДОПК. Удостоверяването в удостоверение за данъчна оценка на наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за прехвърляния недвижим имот не може да бъде заменено от извършване на справка по електронен път в НАП, тъй като същата удостоверява наличието или липсата на непогасени, подлежащи на принудително изпълнение, публични задължения. Проверката по електронен път замества представянето на декларация от прехвърлителя, каквато се е изисквала в редакция на разпоредбата на чл. 264, ал. 1 ДОПК към ДВ, бр. 105/29.12.2005 г. Този извод следва както при съпоставка на самите текстове на посочената предходна редакция и на настоящата такава³.

2. 2. В удостоверение за данъчна оценка, издадено на основание чл. 264, ал. 1 ДОПК, подлежи на удостоверяване наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за конкретния имот, установени в полза на общината, на чиято територия се намира вещта, каквато информация не се съдържа в справката от НАП. Следователно за нуждите на производството по вписванията е необходимо в удостоверението да е посочен, както размерът на

² Така и ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 100 ОТ 13.01.2025 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 4352/2024 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

³ Така и Определение № 100/13.01.2025 г., постановено по ч. гр. д. № 4352/2024 г. по описа на ВКС

данъчната оценка /с оглед преценката за материалния интерес и съответно за размера на дължимата държавна такса за вписване на акта/, така и изрично удостоверително изявление на органа, издал оценката, дали за имота има или няма непогасени данъчни задължения⁴. По този повод и в практиката на ВКС се изтъква че след като законът изрично е посочил формата, с която се удостоверява липсата на данъчни задължения за имота, то формалната преценка на съдията по вписванията се свежда до това дали са представени съответните официални документи за липса на задължения за имота, а съответно отговора на поставените въпроси е даден в т. 6 на ТР №7 от 25.04.2013 г. по т. д. №7/2012 г. на ОСГТК, като съдията по вписванията /с оглед липсата на компетентност да разрешава или повдига правни спорове/ не би могъл да извършва преценка дали са налице законовите основания за деклариране на имота, нито за причините, поради които в издадено удостоверение за данъчна оценка не е отразено наличието или липсата на публични задължения за имота⁵.

2. 3. Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 ДОПК е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК⁶, необходим за посочените в чл. 3, ал. 2 на приложение 2 към чл. 20 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) дейности и който се издава от орган по приходите - чл. 90, ал. 1, във вр. с чл. 89, ал. 4 ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 1 и 3 от ЗМДТ. И тези негови характеристики не се променят, ако същият е заявен и получен дистанционно било чрез Единния портал за достъп до електронни административни услуги (egov.bg), чрез Системата за сигурно електронно връчване, чрез имейл или чрез ПИК на НАП/ЕГН за

⁴ В тази връзка и с ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 4279 ОТ 18.09.2025 Г. ПО ВЪЗЗ. Ч. ГР. Д. № 2009/2025 Г. НА ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА е потвърден отказ на съдията по вписванията да впише нотариален акт към който е представена не актуална данъчна оценка съгласно чл. 264 ДОПК, а удостоверение за данъчна оценка по чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ, което не може да се приравни на удостоверението по чл. 264, ал. 1, изр. последно от ДОПК, доколкото не съдържа информация за липсата или наличието на непогасени данъчни задължения за имота. В мотивите към посоченото определение е посочено, че разлика между удостоверението по чл. 264, ал. 1 ДОПК и удостоверението по чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ е подробно изследвана в Разяснение изх. № 3-909 от 02.07.2021 г. на НАП. Разяснено е, че удостоверението за данъчна оценка по чл. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и в други, предвидени от закона случаи, извън тези по чл. 264, ал. 1 ДОПК. В удостоверението за данъчна оценка по чл. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ се посочват задължително данните на лицето или лицата, което е подало искането и на което се издава удостоверението. Няма изискване да се вписват задълженията на прехвърлителите (собствениците) за имота (каквото изискване е налице при удостоверенията по чл. 264, ал. 1 ДОПК), поради което собствениците не се посочват. Изтъкнато е още, че удостоверението за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 ДОПК е акт, свързан с изповядване на сделка пред нотариуса и отразява вече определената данъчна оценка на деклариран недвижим имот и задължението за данък върху недвижимия имот, ако същият не е платен към датата на издаване на удостоверението. Това е удостоверителен акт, а не е акт, установяващ размера на данъчната оценка и данъчното задължение - данък недвижими имоти за съответната година по реда на ЗМДТ.

⁵ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 147 ОТ 15.08.2017 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 1397/2017 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС .

⁶ така и Решение № 915 от 28.12.2009 г. на ВКС по гр. д. № 951/2008 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Надя Зяпкова ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 4641 ОТ 16.10.2024 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 1962/2024 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

определени общини, които предоставят услугите си чрез собствени електронни портали. Това е така, защото **производството по вписване е охранително по своя характер, поради което и по отношение на него с оглед препращането, предвидено в чл. 540 от ГПК, са приложими съответните правилата на исковото производство, с изрично посочени изключения, между които не е глава XIV Доказателства, а в това число и правилото на чл. 184 ГПК, регламентиращо възможността за представяне на електронен документ.**

Правната уредба относно признаване на доказателствената сила на електронни документи в гражданския процес е в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); ГПК; Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) и Закон за електронните съобщения (ЗЕС). Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014", а писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление (чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ). По смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 "електронен документ" означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис. При това положение на основание чл. 184 ГПК⁷ съдията по вписванията е длъжен да приеме представеното му електронно удостоверение за данъчна оценка, или същото възпроизведено на хартиен носител като препис, заверен от страната. Съдията по вписванията е длъжен да приеме предоставеното му електронно удостоверение за данъчна оценка и предвид прекоето приложение на нормата на чл. 46 от Регламент (ЕС) № 910/2014 – относно правната сила и допустимостта на електронен документ. Тази разпоредба е с директно действие в правния ред на Република България и не изисква транспониране. Следователно всеки акт на съдия по вписванията, с който се отказва приемането на електронно удостоверение за данъчна оценка с единствения аргумент, че документът е в електронен формат, е в пряко

⁷ Че чл. 184, ал. 1 ГПК се явява съответно приложим, съгласно чл. 540 ГПК, за всички охранителните производства - предвидените в ГПК и други закони /чл. 530 ГПК/, същата следва да бъде изпълнена стриктно се приема и в Определение № 218/15.07.2020 г. по ч.т.д. № 828/2020 г. на ВКС, I т.о.; Определение № 456 от 11.11.2020 г. по ч.т.д. № 2047/2020 г. на ВКС, II т.о.

противоречие с приложимото право на Европейския съюз. Регламентът не прави разлика между видовете производства, в които може да се представи електронен документ като доказателство, и не предвижда изключение за охранителни производства, каквото е производството по вписванията. Не е аргумент за противното изтъкнатата неприменимост на ЗЕДЕУУ по арг. от чл. 1, ал.2, т. 1 в производството по Правилника за вписванията. Това е така, защото съгласно § 1, т. 1 ДР на ЗЕДЕУУ "квалифицирана писмена форма" е форма за действителност или доказване на изявлението, при която законът предвижда допълнителни изисквания към писмената форма, като нотариална заверка на подписа, нотариален акт, саморъчно изписване на изявлението, участие на свидетели или длъжностни лица при извършване на изявлението и др. И макар и съгласно чл. 3 ПВ да подлежат на вписване само актове, които са извършени по нотариален ред или са с нотариално заверен подпис (ведно с предвидените изключения от това изискване), то подобно изискване липсва по отношение други документи, чието наличие попада в предметния обхват на проверката, която съдията по вписванията осъществява на основание чл. 32а ПВ, какъвто именно е случаят с удостоверение за данъчна оценка по чл. 264 ДОПК. В допълнение и оглед на правилото на чл. 1, ал. 2 ЗЕУ, което предвижда приложението на този закон по отношение на дейността на лицата, осъществяващи публични функции, каквито безспорно съдиите по вписванията са, то дори и да приемем, че към настоящия момент последните не са адресат на електронни изявления по смисъла на чл. 5 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, т.е. не са задължени по силата на закон да получават електронни изявления, то това не означава, че по арг. от чл. 184 ГПК пред тях не може да бъде представен официален електронен документ на дигитален носител. Не следва да се подминава и текстът на чл. 8, ал. 3 ЗЕУ, според който когато предписаната от закона особена форма има правно значение, но част от услугата може да се заяви или предостави по електронен път, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, трябва да осигурят възможност за това.

3. Има ли проблем с валидирането и съхранението на електронно удостоверение за данъчна оценка в практиката на нотариуси и съдии по вписванията?

3. 1. От изложеното дотук се вижда, че макар и да може да бъде отказано вписване, ако не са представени доказателства за изпълнението на изискванията на чл. 264 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, то това не означава, че подобни доказателства не могат да бъдат предоставени

под формата на електронен документ на електронен носител. Истина е обаче, че **понастоящем както нотариусите, така и съдиите по вписванията често се позовават на липсата на техническа обезпеченост, а така и на законова рамка, която да им позволи да възпроизведат електронния документ, да го съхраняват, а така и да извършват надлежна проверка и да го валидират.** Подобен проблем, по сведения от колеги нотариуси и адвокати, съществува и по отношение на скица, скица-проект, схема или схема-проект, издадени от Агенцията по геодезия, картография и кадастър, като съдиите по вписванията масово отказват да приемат тези документи, когато са получени чрез отдалечен достъп до информационната система на кадастъра (*каквато възможност изрично чл. 55, ал. 5 ЗКИР в редакцията на текста и преди изменението от 02.2026 предвижда*) под формата на електронен документ. Вероятно тъкмо това е причината за последните изменения в ЗКИР, с които се създава възможност електронният документ да бъде проверен и валидиран чрез код за достъп или номер, чрез които се извършва проверка в информационната система на кадастъра за наличието и валидността на документа (така изрично новата ал. 3 на чл. 55 ЗКИР с редакцията от 02.2026 г.).

3. 2. Допълнителен катализатор на така очертаните незаконосъобразни практики е и обстоятелството, че нотариусите и съдиите по вписванията по аргумент от чл. 265 ДОПК, ако съставят, съответно разпоредят да се впише, акт при неспазване на чл. 264, ал. 1, 2 и 4, отговарят солидарно за заплащане на задълженията, дължими от лицата по чл. 264, ал. 1 и 2 ДОПК. На този факт се обръща внимание и в мотивите към Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителен процесуален кодекс/Сигнатура 51-654-01-38/, постъпил в НС на 18.03.2026, с който се предлага да бъде ограничена по размер отговорността на нотариусите и съдиите по вписванията чрез изменение на чл. 265 ДОПК⁸. Като аргумент за нуждата от промяна се сочи, от една страна, неправилното тълкуване и прилагане на текста на чл. 264 ДОПК, който води до извода, че наличието на непогасени публични задължения се явява абсолютна пречка за прехвърляне на вещни права, а от друга страна, незаконосъобразните практики на нотариуси и съдии по вписванията, които с оглед вменената в чл.265 от ДОПК отговорност на нотариуса, съдията по

⁸ В РЕШЕНИЕ № 193 ОТ 17.02.2026 Г. ПО Т. Д. № 1642/2025 Г. НА СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД се предлага малко по-различно тълкуване на текста, доколкото според решаващия състав ДОПК възлага на нотариуса - извършващ прехвърлянето, а не на длъжностното лице по регистрацията - извършващ вписването, което има само оповестителен характер, проверката по чл. 264 ДОПК. Това следва от прочита на чл. 1 и ал. 4 начл. 264 ДОПК - ако този, пред който се осъществява сделката /в случая това е нотариусът/ установи задължения, следва под страх от имуществена отговорност /чл. 265 ДОПК / да откаже да завери договора при наличие на задължения, респ. при липса на данъчна оценка. След като нотариусът е заверил договора, то последният е направил проверка - електронна справка, запознаване данъчни оценки, и е установил липса на задължения сред посочените в чл. 264, ал. 1 ДОПК.

вписванията и Агенцията по вписванията, отказват да изповядат, съответно постановяват откази за вписания на сделки, включително когато им се представи електронно удостоверение за данъчна оценка, в чиято автентичност съдиите по вписванията твърдят, че не могат да са сигурни, под заплахата от носене на солидарна отговорност с длъжника, за заплащане на пълния размер на всички публични задължения, дължими от лицата по чл. 264, ал. 1 и 2 от ДОПК.

3. 3. При все това, с или без приемането на заложените в предложението промени в ДОПК (които само свидетелства за мащаба на проблема и за локалните практики на съдиите по вписванията), и понастоящем съдията по вписванията и/или нотариусът, пред които са представени електронни данъчни оценки или скици, биха могли да извършват проверка относно тяхната автентичност, доколкото по аргумент от чл. 3, т. 14 на Регламент № 910/2014, където се съдържа дефиниция на "удостоверение за електронен подпис", може да се мотивира изводът, че данните за валидацията предпоставят наличието на осъществено такова действие и установяването по безспорен начин на ФЛ, титуляр на електронния подпис. И това може да се провери, ако в сертификата съществуват редовни данни, то се извършва валидацията на електронните документи, подписани с електронен подпис в съгласие с Наредбата за изискванията към алгоритмите за създаване и проверка на квалифициран електронен подпис⁹. Валидиране на издадено като електронен документ удостоверение може да бъде извършено чрез квалифицирани услуги за валидиране на квалифициран електронни подписи, включително чрез публично достъпни инструменти като <https://evaluation.egov.bg/Validation/DigitalSignature>, където се извършва валидиране на електронен документ, валидиране на електронен времеви, макар и да не е квалифициран валидатор и не генерира удостоверение за

⁹ Същевременно, както приема в мотивите си и Съдът на Европейския съюз в Решение по дело C-362/2021, чл. 3, т. 12 от Регламента поставя три кумулативни изисквания, за да може един електронен подпис да се определи като квалифициран електронен подпис. Първо, електронният подпис трябва да е усъвършенстван електронен подпис, който съгласно чл. 3, т. 11 от Регламента трябва да отговаря на изискванията, посочени в чл. 26. Второ, подписът трябва да е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, което съгласно чл. 3, т. 23 от Регламента следва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение 2 към Регламента. Трето, подписът трябва да се основава на квалифицирано удостоверение за електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 15 от Регламента, като съгласно този текст за това е необходимо това удостоверение да бъде издадено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги и да отговаря на изискванията, предвидени в Приложение I към Регламента. Наличието на усъвършенстван електронен подпис е необходима предпоставка, за да се приеме, че е налице квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламента. Изискванията към усъвършенстванията електронни подписи са уредени в чл. 26 от Регламента, според който, усъвършенстваният електронен подпис отговаря на следните изисквания: а. свързан е по уникален начин с титуляра на подписа; б. може да идентифицира титуляра на подписа, в. създаден е чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, д. свързан е с данните, които са подписани с него по начин, позволяващ да бъде открит.

квалифицирано валидиране съгласно регламента. Като резултатът от валидирането обхваща: интегритет на документа (дали е настъпила промяна в документа след поставяне на подписа); титуляр на електронния подпис (signatory); издателя на сертификата (доставчик на удостоверителни услуги); валидност на сертификата **към момента на извършване на проверката, както и възможността да се установи неговата валидност към момента на подписването, когато е наличен квалифициран електронен времеви печат.** В допълнение, валидирането на електронен подпис (КЕП) става най-лесно онлайн чрез специализирани портали на доставчици на удостоверителни услуги. Това може да стане и посредством сайтове на доставчици (ДУУ): B-Trust: Чрез портала си за валидация на е-документи. InfoNotary: Чрез услугата за валидиране. StampIT: чрез проверка на статус на удостоверения. Evrotrust: чрез портала си за валидация, а така и локално в документ - при PDF документи, отворени с Adobe Reader, подписът може да бъде проверен в панела "Signature Panel", който показва дали сертификатът е доверен и дали документът е променен. Възможна също така и автоматизирана проверка на статус в реално време, в който случай се използва OCSP протокол, при който приложението (напр. OpenSSL) изпраща заявка до сървъра на доставчика. Въпреки това изглежда тези възможности не се използват от повечето съдии по вписванията, респективно нотариуси. Това означава, че по арг. от чл. 184 ГПК съдиите по вписванията неправомерно отказват да приемат електронни удостоверения за данъчна оценка с твърдение, че не могат да са сигурни в автентичността на документа.

3. 4. Не по-малко издържани са мотивите, с които се отказва да бъдат приети и заверени от страната хартиени разпечатки на електронната електронното удостоверение за данъчна оценка. Според някои съдии по вписванията – макар и съгласно чл. 184, ал.1 от ГПК електронният документ да може да бъде представен възпроизведен на хартиен носител като препис, заверен от страната, то при поискване, страната е длъжна да представи документа на електронен носител. Но това може да бъде направено в исковия процес, но не и в охранителното производство по вписване по ПВ, доколкото непредставянето на оригинал би представлявало нередовност на молбата за вписване. А съгл.т.1 от ТР № 7/2012 от 25.04.2013г.на ВКС съдията по вписванията не може да дава указания за отстраняване на нередовности в акта. Той може само да провери дали актът подлежи на вписване и дали отговаря на изискванията за съдържание и форма. Ако констатира несъответствия, извършването на вписването следва да бъде отказано, тъй като нередовностите на акта не могат да се отстранят в рамките на производството по вписване и това се използва като аргумент за постановяване на отказ при липса на

оригинал на удостоверението за данъчна оценка¹⁰. Оттук и се обосновава незачитането на представения на хартиен носител електронен документ или се иска същият да бъде официално заверен. При това, не във всички служби по вписванията подобни заверени копия се приемат, като нерядко заявителите (нотариуси, адвокати) решават да не обжалват постановените откази или към самите жалби представят данъчна оценка на хартиен носител с подпис и печат от служител на дирекция „Местни данъци“ към съответната община. Такова е положението и с нотариусите, като колеги нотариуси от гр. Русе споделят, че се придържат единствено към изискването на съдиите по вписванията да се представи оригинал на данъчна оценка на хартиен носител с подпис и печат от служител на дирекция „Местни данъци“ към съответната община, без да се използва възможността данъчната оценка да бъде заявена електронно.

3. 5. В търсене на алтернатива на някои места (като гр. София) колеги нотариуси са възприели практики, чрез които се допуска използването на електронно удостоверение за данъчна оценка пред съдиите по вписванията. Така по сведения, събрани от колеги адвокати от САК и от нотариуси, някои нотариуси изискват от адвоката или страните по сделката да си носят квалифицирания подпис, за да достъпят през техния профил системата за сигурно електронно връчване и да видят изпратената електронна данъчна оценка, или молят адвокати и страни да им препратят линка, от който да свалят съответния електронен документ. Тези практики обаче не са оправдани, доколкото нотариусът може да получи по електронен път удостоверението за данъчна оценка от съответната община, както по искане на заявител, който да посочи електронен адрес на нотариуса за получаване на удостоверението, така и, предвид разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗННД, като заяви оценката във връзка с нотариално производство, като се легитимира пред общината с електронен подпис, съответно получи издаденото удостоверение по начин, гарантиращ автентичността и верността му¹¹. Така „представените“ и получени електронни документи биват разпечатани на хартия и биват заверени за идентичност с електронния документ, като понастоящем в гр. София се използва два щемпела със съдържание, според което нотариусът удостоверява идентичността на хартиеното копие с оригинал на официален документ, създаден като електронен документ. Въпреки опасенията на някои колеги нотариус дали подобно удостоверяване

¹⁰ В този смисъл са мотивите към Определение № 1294 от 20.05.2022 г. по гражданско дело № 20225300500625 по описа за 2022 година на Окръжен съд – Пловдив, V състав

¹¹ На тази възможност изрично внимание обръща Решение № 704 от 5 октомври 2018 г. за приемане на мерки за трансформация на модела на административно обслужване. Същевременно колеги нотариуси споделят, че често от съответната общинска администрация им изискват нарочно пълномощно да извършват подобни действия от името и за сметката на заявителя.

удовлетворява изискването на чл. 591 ГПК, по-скоро следва да се даде утвърдителен отговор, най-малкото по причина, че от приложното поле на цитираното правило не са изключени електронните документи. В тази връзка и с Решение №176 от 02.07.2025 г. по к. т. д. №123/2023 г., т. к., II т. о. на ВКС, с оглед възприетата принципната приложимост на чл. 591 ГПК при заверяване верността на електронен документ, бе посочено, че с оглед спецификите и особеностите на електронния документ, отличаващи го от писмения документ, и доказателствената сила на нотариално удостоверение препис от документ, при извършване от нотариуса на удостоверяването по чл. 591 ГПК разпечатката на електронния документ /възпроизведеният препис/ следва да съдържа и идентифицираща информация за материалния носител и начина, по който е извършено възпроизвеждане на документа, като напр. местонахождение на електронния запис с описание на носителя и др. Според съда такава информация би дала възможност да се гарантира, че достъпът и възпроизвеждането на данните са извършени по начина, по който се е осъществило тяхното първоначално възпроизвеждане.

Допълнителен аргумент в полза на възможността по реда на чл. 591 ГПК да бъде удостоверявана идентичността между представено хартиено копие от електронен документ и оригинала, който е издаден под формата на електронен документ дават и правилата на чл. 55а и чл. 55б ЗКИР, а така и вече отмененият чл. 55, ал. 6 ЗКИР в редакцията до 02.2026 г. Според чл. 55, ал. 6 ЗКИР орган на съдебната власт, административен орган, лице с публични функции или организация, предоставяща обществени услуги, получили електронен документ по, ал. 2 чрез отдалечен достъп до информационната система на кадастъра или предоставен им от заинтересовано лице, могат да го разпечатат на хартиен носител и да удостоверят идентичността на съдържанието на оригинала с разпечатаното копие, което да се ползва само за провежданите от тях производства. С новелата на чл. 55б ЗКИР се приема, че разпечатан валиден електронен документ на хартиен носител се удостоверява за идентичност с електронния документ. Според ал. 2 удостоверяването по ал. 1 се извършва от служители на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, от органите и лицата по чл. 55а, ал. 1, от лицата по чл. 55б, ал. 4 и чл. 56, ал. 1 и от други лица в предвидени със закон случаи, а според ал. 3 на цитирания текст удостовереният по реда на ал. 2 документ на хартиен носител има силата на официален документ. Той не подлежи на повторно удостоверяване. При все това масово в службите по вписвания извън София се настоява на издадени от общината оригинали или заверен препис на данъчната оценка с подпис и печат на служба „Местни данъци и такси“.

3. 6. Отделно от това остава като проблем и незаконосъобразната практика на някои съдии по вписванията да отказват вписване на акт, тъй като хартиеният носител на електронното удостоверение за данъчна оценка е заверен от адвокат, което изключвало възможността да става дума за официален препис. Така например с Определение №1158/07.10.2025 г., постановено от съдия по вписванията при Софийски районен съд е отказано вписване на искова молба, като отказът на съдията по вписванията е мотивиран със съображения, че към молбата не е представен оригинал от удостоверението за данъчна оценка на имота, а заверена от адвокат разпечатка на електронно удостоверение за данъчна оценка. В тази връзка следва да се посочи, че по отношение на оригиналите на документите или наличието на официална заверка на копията, такива са необходими само в случай че законът изрично ги изисква - например оригинала на исковата молба подадена в съда (чл. 12, ал. 1 от ПВ), оригиналът и официално заверен препис от него или два такива преписа, ако не може да се представи оригиналът съответно два нотариално заверени преписа от обявените завещания с предмет недвижим имот и права върху недвижим имот (чл. 8, ал. 2 от ПВ). В останалите случаи важат общите правила на ГПК относно документите. В допълнение съгласно чл. 32 от Закона за адвокатурата, заверените от адвокат или адвокат от Европейския съюз в кръга на работата му документи имат силата на официално заверени документи пред съда и органите на досъдебното производство, както и пред всички други органи, заверката по чл. 32 ЗА придава на документа качеството на официален¹². За съжаление редица колеги адвокати, за да избегнат постановяването на отказ от съдията по вписванията представят издадени от съответната община оригинали или заверен препис на данъчната оценка с подпис и печат на служба „Местни данъци и такси“, което в огромна степен противоречи на заложените в ЗЕУ цели за дигитализация, за постигане на добро електронно управление и най-вече предоставяне на гражданите и бизнеса на качествено административно обслужване по електронен път по всяко време, на всяко място и чрез алтернативни канали за достъп, макар и да няма спор, че издаването на данъчна оценка представлява административна услуга, тъй като става въпрос за издаване на документ от значение за признаване на права;

Във връзка с осигуряване на дългосрочното съхранение на електронни документи в нотариалните служби и службите по вписванията е необходимо въвеждане на задължение за общините да издават електронните удостоверения за данъчна оценка в дългосрочно валидируем формат, с включен

¹² Така и ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 22754 ОТ 14.11.2025 Г. ПО ВЪЗЗ. Ч. ГР. Д. № 12191/2025 Г. НА СОФИЙСКИ ГРАДСКИ

квалифициран електронен времеви печат по смисъла на чл. 42 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Действащата уредба не предвижда подобно изискване, което поражда практически проблем, когато квалифицираният електронен подпис на служителя на общинската администрация, издал удостоверението, е изтекъл или е отменен, например поради прекратяване на служебното правоотношение, като последващата проверка и валидирането на документа могат да се окажат невъзможни или поне сериозно затруднени. Регламентът не предвижда задължително използване на формат PAdES-LTV при PDF документи, съответно XAdES-A или CAdES-A при останалите формати, но тези формати са утвърдени като подходящи за дългосрочно съхранение и валидиране, при което квалифицираният времеви печат позволява да се валидира електронният подпис към момента на подписването, като тази възможност се запазва независимо от последващото изтичане или отмяна на сертификата. Друго възможно решение е общините да могат да ползват услуга за квалифицирано електронно архивиране по смисъла на Регламент (ЕС) №910/2014, предоставяна от доставчик, включен в Доверителния списък на Република България, при която задължението за поддържане на дългосрочната валидност на електронните документи се поема от самия доставчик.

II. Проблеми и предложения за тяхното нормативно разрешаване.

1. От изложеното дотук могат да бъдат идентифицирани следните проблеми:

- В отделните служби по вписванията бива създадена и поддържана незаконосъобразна практика по незачитане на правилото на чл. 184 ГПК относно възможността да бъде представен като доказателство за спазване на изискванията на чл. 264 ДОПК електронно удостоверение за данъчна оценка. Като аргументи се изтъкват невъзможността да се обезпечи по технически начин валидирането на електронния документ, а така и невъзможността същият да бъде съхраняван както повелява чл. 38 ЗЕУ. Със сходни съображения се отказва приемането и на заверени хартиени копия от електронните удостоверения за данъчна оценка с аргумент, че чл. 184 ГПК дава възможност на съда да поиска да се представи оригиналът на електронния документ, което не може да се служи в рамките на охранителното производство по вписване поради неприложимост на чл. 129 ГПК.

- неправилно се приема в практиката на някои съдии по вписванията (*която варира в различните служби по вписванията, което е допълнителен проблем на приложение на съществуващата нормативна уредба*), че в охранителното производство по вписванията като едностранно съдебно

производство се представят оригинали или официално заверени преписи от документи. Това не е вярно, тъй като по отношение на оригиналите на документите или наличието на официална заверка на копията, такива са необходими само в случай че законът изрично ги изисква - например оригинала на исковата молба подадена в съда(чл. 12, ал. 1 от ПВ), оригиналът и официално заверен препис от него или два такива преписа, ако не може да се представи оригиналът съответно два нотариално заверени преписа от обявените завещания с предмет недвижим имот и права върху недвижим имот (чл. 8, ал. 2 от ПВ). В останалите случаи важат общите правила на ГПК относно документите в това число и чл. 184 ГПК.

- неприемането на електронни удостоверения за данъчна оценка, включително когато са представени на електронен носител от заявителя се обосновава неправилно с не приложението на ЗЕДЕУУ в производството по вписване, макар и законът да дава възможност удостоверението за данъчна оценка да бъде заявено и получено като електронен документ

- незаконосъобразна е практиката на някои съдии по вписванията да отказват да приемат разпечатани на хартиен носител удостоверения за данъчна оценка издадено като електронен документ, когато същото е заверено от адвокат.

2. Предложения за разрешение на така установените проблеми

- Създаване на нормативна възможност, а и техническа такава размерът на данъчните оценки и наличието или липсата на задължения за данък върху недвижимите имоти да се установява чрез служебна проверка от нотариусите, съдиите и другите органи, които имат правомощия да извършват прехвърлителни сделки с недвижими имоти като им бъде предоставен служебен и безплатен достъп до системата за обмен на информация по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, поддържана от Министерство на финансите, в която тези данни се подават от всички общински администрации. Тук проблеми могат обаче да възникнат, когато има недеklarирани съсобственици, общи части, складови помещения, тавани, мазета, идеални части от поземления имот и други, което би наложило предекларирание от самите собственици и едва ли може да се очаква подобни дейности да бъдат извършвани от съдиите по вписванията и нотариусите. Тоест, подобна служебна проверка би била възможна в идеалния вариант, в който имотът е коректно декларирани.

- При все това, за да бъде осигурена възможност за служебна проверка, следва администрацията на Министерския съвет да изготви проект/и за изменения на съответните нормативни актове с ранг на закон за реализацията на мярката, включително Закон за електронното управление, Закон за

местните данъци и такси и Данъчно-осигурителен процесуален кодекс, а Министерство на финансите да обезпечи технологично възможността за достъп до системата на обмен по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси и предоставяне на данните от нея на други лица, органи и организации за изпълнение на правомощията им. При създаването на тази нормативна база да се предвидят и конкретни възможности за съхраняването на така предоставените електронни документи, а така и разрешение за случаите, в които при освобождаване на служителя към съответната община, отдел "Местни данъци и такси", то неговият сертификат за КЕП да се окаже невалиден при една по-сетнешна проверка. Това може да стане чрез създаване на подзаконова нормативна уредба относно дългосрочното съхранение на електронни документи¹³, подобна на тази заложена в чл. 26, ал. 4 ЗЕУ, според която - подаването и връчването на документи по електронен път се удостоверява с копие от електронния запис за изпращането, съответно изтеглянето, съхранен в система за сигурно електронно връчване, поддържана от Министерство на електронното управление или чл. 38, ал. 2 ЗЕУ.

- Изменения в ДОПК, чрез които да се предвиди, че данъчната оценка може да бъде представена и като препис от електронен документ възпроизведен на хартиен носител като препис, заверен от нотариус или адвокат.

- Алтернативно може да се предвиди и върху електронната данъчна да има специален код за достъп на нотариуси и съдии по вписванията през сайта на съответната община, където да може да се отвори подписаното електронно удостоверение за данъчна оценка. Оттук и в ЗМДТ или ДОПК да се създаде текст, близък по съдържание с чл. 55а и чл. 55 ЗКИР, който да позволи на нотариусите да заверяват за идентичност на хартиеното копие с оригинала на официален документ, който е издаден като електронен.

- В допълнение може да се помисли в действителност за ограничаване размерът на солидарната отговорност на нотариусите и съдиите по вписванията, каквато идея е залегнала в споменатия проект за изменение на ДОПК.

- да се приеме нормативна уредба, която да предвиди възможност за дългосрочно съхранение на електронни документи в нотариалните кантори и службите по вписванията, включително за случаите на изтичане или отмяна на квалифицирания електронен подпис (КЕП) на издателя.

¹³ Пренасянето на информацията от хартиеното копие на електронния документ върху магнитен носител не би гарантирал автентичността на документа и във всички случаи съхраненият по този начин документ не представлява оригинален документ по смисъла на чл. 180 и чл. 183 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В тази връзка сканираното копие на документ от хартиен носител не може да бъде и официално заверено и съответно да бъде доказана неговата автентичност.

- Да се създадат задължителни методически указания до всички служби по вписванията, с които изрично да се установи: (а) неприложимостта на чл. 1, ал. 2, т. 1 ЗЕДЕУУ по отношение на удостоверението за данъчна оценка; (б) задължението на съдията по вписванията да приеме електронен документ при условията на чл. 184 ГПК, вр. чл. 540 ГПК; (в) официалният статут на заверката от адвокат по чл. 32 ЗА; (г) възможността за валидиране чрез квалифицирана услуга за валидиране на електронни подписи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

/п/

АДВ. СТЕФАН МАРЧЕВ